

V L A A M S   P A R L E M E N T

stuk   **352** (2009-2010) – Nr. 2
ingediend op   17 juni 2010 (2009-2010)

Voorstel van resolutie

van de heren Jos De Meyer, Carl Decaluwe, Bart Martens en
Marc Hendrickx en de dames Michèle Hostekint, Liesbeth Homans
en Veerle Heeren

betreffende de preventie van koolstofmonoxidevergiftiging

Verslag

namens de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie
uitgebracht door de heer Dirk de Kort

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Jan Penris.

Vaste leden:

mevrouw Griet Coppé, de heer Carl Decaluwe, mevrouw Veerle Heeren, de heer Veli Yüksel;
de heren Chris Janssens, Jan Penris, Wim Wienen;
de heer Filip Anthuenis, mevrouw Mercedes Van Volcem;
mevrouw Michèle Hostekint, de heer Bart Martens;
de heer Marc Hendrickx, mevrouw Liesbeth Homans;
mevrouw Patricia De Waele;
mevrouw Mieke Vogels.

Plaatsvervangers:

de heren Tom Dehaene, Dirk de Kort, mevrouw Valerie Taeldeman, de heer Koen Van den Heuvel;
de heer Frank Creyelman, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Christian Verougstraete;
de dames Irina De Knop, Vera Van der Borgh;
de heer Patrick Janssens, mevrouw Els Robeyns;
de heer Bart De Wever, mevrouw Tine Eerlingen;
de heer Peter Reekmans;
de heer Hermes Sanctorum.

Stukken in het dossier::

352 (2009-2010) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

Op 17 juni 2010 behandelde de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie het voorstel van resolutie van de heren De Meyer, Decaluwe, Martens en Hendrickx en de dames Hostekint, Homans en Heeren betreffende de preventie van koolstofmonoxidevergiftiging (CO-vergiftiging).

1. Bespreking

Wie in zijn eigen gemeente, familie of kennissenkring wordt geconfronteerd met een sterfgeval door CO-intoxicatie, zal zich afvragen hoe in godsnaam zoiets in deze tijd nog altijd mogelijk is, stelt de heer *Jos De Meyer*, eerste indiener. Over welke mogelijkheden beschikt de overheid om zoiets te voorkomen? Voor de heer De Meyer vormde die vraag de aanleiding om een voorstel van resolutie op te stellen. Verscheidene collega's bleken bereid om het voorstel mee te ondertekenen.

Elk jaar opnieuw vallen er in de wintermaanden tientallen slachtoffers door CO-vergiftiging. Jarenlange inspanningen om de mensen door middel van preventiecampagnes attent te maken op dit gevaar, hebben nog niet kunnen verhinderen dat er slachtoffers blijven vallen: tot 600 ongevallen per jaar, waarvan veertig tot vijftig met dodelijke afloop. CO ontstaat bij een slechte of onvolledige verbranding van kolen, gas, hout, mazout, petroleum enzovoort. Een CO-vergiftiging is bijna altijd te wijten aan een of meer van de volgende drie oorzaken: geen of onvoldoende toevoer van verse lucht, een slecht trekkende schoorsteen of een onveilig verwarmingstoestel.

Voor een volledig cijferoverzicht verwijst de heer De Meyer naar de toelichting bij het voorstel van resolutie. In 2008 werden 688 CO-ongevallen opgespoord, waarbij 1434 slachtoffers vielen. Er werden 32 dodelijke ongevallen met in totaal 41 sterfgevallen gemeld.

Bijna 40 percent van de ongevallen doet zich voor in een badkamer en ruim 20 percent in een eetkamer. Voornamelijk apparaten voor de productie van warm water, met name kleine waterverwarmers en badgeisers, blijken de belangrijkste intoxicatiebronnen. Door een ontoereikende luchtdoorstroming of een slechte afvoer van verbrande gassen hoopt CO zich op in de lucht en bereikt het zeer snel een kritische concentratie.

Algemeen kan CO-vergiftiging worden vermeden door te zorgen voor:

- afdoende luchttoevoer: een tekort aan zuurstof kan CO veroorzaken in het verwarmingstoestel;
- een goed trekkende schoorsteen: een schoorsteen of buis moet de verbrandingsgassen naar buiten afvoeren;
- het installeren van veilige verwarmingstoestellen: verwarmingstoestellen moeten altijd worden geplaatst en onderhouden door een ter zake technisch geschoold persoon. De toestellen moeten ook op de juiste manier worden gebruikt. Gasgeisers, aangesloten op een bad of een douche, zijn verantwoordelijk voor het grootste deel van de CO-vergiftigingen.

De heer De Meyer beseft dat de Vlaamse overheid al inspanningen levert om CO-vergiftiging te vermijden. Ter illustratie verwijst hij naar het besluit van 18 december 1992 houdende instelling van een aanpassings- en verbeteringspremie. Dat besluit voorziet al in een tegemoetkoming voor werkzaamheden die erop gericht zijn CO-intoxicatie te verhelpen. Het ministerieel besluit van 9 maart 2007 voorziet zelfs in de subsidiëring van de plaatsing van CO-melders. Het plaatsen van dergelijke melders is ten eerste aan te raden, maar ze nemen de oorzaak van de CO-productie niet weg.

De preventiemaatregelen van de hogere overheden omvatten, naast de inspanningen van de Vlaamse overheid, onder meer ook de campagne 'Hou de stille moordenaar buiten'

van de federale overheidsdienst (FOD) Binnenlandse Zaken. Deze maatregelen worden aangevuld met een hele reeks acties van steden, gemeenten, provincies, energieleveranciers, ziekenfondsen enzovoort. Toch blijven er elk jaar slachtoffers vallen, die kunnen worden vermeden door de apparaten correct te installeren, gebruiken en onderhouden. Daarvoor is echter een gecoördineerde actie nodig van alle overheden samen, beseft de heer De Meyer. Die moeten elk op hun bevoegdheidsterrein maximale inspanningen leveren om het probleem aan te pakken. Deze inspanningen moeten resulteren in een gerichte campagne die zowel inzet op preventie en sensibilisering als op de versnelde vervanging van verouderde en gevaarlijke toestellen. De Vlaamse overheid kan daarbij in elk geval een leidende rol op zich nemen.

Als de resolutie wordt goedgekeurd, betekent dit dat het Vlaams Parlement de Vlaamse Regering vraagt om:

- 1° in samenwerking met de federale, de provinciale en de Vlaamse overheden jaarlijks een informatie- en sensibiliseringscampagne op te zetten die wijst op de gevaren van CO-vergiftiging;
- 2° het Agentschap Wonen Vlaanderen maximaal in te zetten om risico's op CO-vergiftiging te detecteren;
- 3° een belangrijke rol voor de gemeenten te reserveren in het preventiebeleid, vermits deze lokale overheden het dichtst bij de burger staan en dus het best geplaatst zijn om niet alleen vooronderzoeken te doen, maar ook potentiële problemen te detecteren;
- 4° de mogelijkheden om in aanmerking te komen voor een tegemoetkoming voor het uitvoeren van werkzaamheden die het risico op CO-vergiftiging voorkomen, meer bekend te maken.

2. Stemming

Het voorstel van resolutie van de heren Jos De Meyer, Carl Decaluwe, Bart Martens en Marc Hendrickx en de dames Michèle Hostekint, Liesbeth Homans en Veerle Heeren betreffende de preventie van koolstofmonoxidevergiftiging wordt door de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie eenparig aangenomen met 14 stemmen.

De voorzitter,

Jan PENRIS

De verslaggever,

Dirk de KORT